

ΕΤΟ Σ 67ον

28 Απριλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3439)

«ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΘΕΑΣΑΜΕΝΟΙ»

Χριστός ἀνέστη, ἀδελφοί! Ό Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καὶ Θεός μας, ἀφοῦ νίκησε μέ τὸν θάνατό του τὸν θάνατο, «ἡμᾶς διεβίβασεν» ἀπό τὸν θάνατο στὴ ζωή καὶ ἀπό τὴ γῆ στὸν οὐρανό. Καί ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ γιά σαράντα μέρες νά γιορτάζουμε αὐτὸν τὸν θρίαμβο ψάλλοντας τὸν ἐπινίκιο ὅμνο «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» καὶ λέγοντας τὴν ἀναστάσιμη προσευχή «Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».

Τά τεκμήρια τῆς Ἀνάστασης

“Αν προσέξουμε ὅμως αὐτή τὴν προσευχή, ἵσως νιώσουμε λίγο ἄβολα, γιατί θά διαπιστώσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά ὁμοιογοῦμε ὅτι ὅχι ἀπλῶς πιστεύουμε στὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὴν ἔχουμε δεῖ. Ποῦ καὶ πότε τὴν εἰδαμε; Ἡ ἀπάντηση εἶναι διπλή: Πρῶτα καθούμαστε νά τὴ δοῦμε –ὅπως λέει τὸ πρῶτο τροπάριο τοῦ ἀναστάσιμου κανόνα– στὴν προσωπική μας ζωή καθαίροντας τὶς αἰσθήσεις μας. Αὔτός εἶναι ἔνας ισόβιος ἀγώνας, πού μᾶς δίνει τὴ δυνατότητα νά ἀποκτήσουμε ἐκεῖνα τὰ τόσο καθαρά μάτια, μέ τὰ ὁποῖα μποροῦμε ὅντως νά δοῦμε «ἐξαστράπτοντα» τὸν ἀναστημένο Χριστό. Ο δεύτερος «χῶρος» ὃπου μποροῦμε νά δοῦμε τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ίδιαίτερα ἡ ζωή τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

Αὔτός εἶναι καὶ ὁ λόγος πού οἱ ἄγιοι Πατέρες ὅρισαν τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα ἀπό τὸ Πάσχα μέχρι τὴν Πεντηκοστή νά εἶναι ἀπό τὸ βιβλίο τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων», τὸ ὁποῖο ἔγραψε ὁ ἄγιος εὐαγγελιστής Λουκᾶς. Ο χαρακτηριστικός τίτλος του δείχνει ὅτι ἀναφέρεται ὅχι τόσο σὲ διδασκαλίες ἀλλὰ κυρίως σὲ γεγονότα. Ὁ Χρονιμοποιούσαμε ἔναν σύγχρονο κινηματογραφικό ὄρο, θά λέγαμε ὅτι ἀποτελεῖ ἔνα ντοκιμαντέρ τῆς ζωῆς τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Καί ἡ κύρια ἀλήθεια πού καταδεικνύει αὐτό

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. α' 1-8)

‘Ο ἀναστάς Κύριος

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὃν ἥξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἡς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἀγίου οὓς ἔξελεξατο ἀνελήφθη· οἵς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηροίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιξόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατός ἣν ἤκουόσατε μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μοι μάρτυρες ἐν τε Ιερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.

τό ντοκουμέντο εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. “Ολο τό βιβλίο τῶν Πράξεων βροντοφωνάζει «Χριστός ἀνέστη»!

‘Από τίς πρῶτες γραμμές τοῦ βιβλίου ὁ εὔαγγελιστής Λουκᾶς μᾶς λέει ὅτι ὁ Χριστός, «μετά τόν θάνατό του, γιά σαράντα ὀλόκληρες ἡμέρες παρουσιαζόταν στούς μαθητές του –καὶ βεβαίωνε τήν ἀνάστασή του– μέ πολλής ἀποδείξεις». Μέ τήν ἀπειρόντος καὶ συγκατάβασή του στήριζε τούς μαθητές του στήν πίστη χαρίζοντας καὶ σέ μᾶς ἀξιόπιστους μάρτυρες τῆς νίκης του κατά τοῦ Θανάτου. Καί ἡ συγκατάβασή του ἔφεται στό νά φάει καί νά πιεῖ μαζί τους, γιά νά μή νομίζουν οι Ἀπόστολοι ὅτι εἶναι φάντασμα. Ύπηρχε, βέβαια, μιά διαφορά: Πρίν ἀπό τήν Ἀνάσταση συνέτρωγε μαζί τους διότι ἡ ἀναμάρτητη ἀνθρώπινη φύση του εἶχε καὶ τό ἀδιάβλητο πάθος τῆς πείνας. Μετά ὅμως τήν ἀνάσταση τό ἀπαθές καὶ ἄφθαρτο Σῶμα του δέν εἶχε ἀνάγκη τροφῆς· ἔφαγε μόνο γιά νά βεβαιώσει ὅτι εἶναι παρών μέ τό ἀναστημένο Σῶμα του, μέ τό ὄποιο «ἔπαθε ἐκών καὶ ἀνέστη θεοφρεπῶς» (ἄγιος Θεοφύλακτος).

Τό «βάπτισμα» τοῦ Ἀγίου Πνεύματος

Καί ἐνώ τούς κάλεσε μέσω τῶν Μυροφόρων καὶ τούς ἐμφανίστηκε στή Γαλιλαία, τώρα τούς παραγγέλλει νά μάν ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τά Ιεροσόλυμα, ἀλλήλα ἐκεῖ νά περιμένουν τήν ἐκπλήρωσην τῆς ὑπόσχεσης γιά τήν κάθοδο τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἐκεῖ ὁ Χριστός κατά τήν προφητεία θά ἐγκαθίστατο βασιλέας «ἐπί Σιών ὅρος τό ἄγιον αὐτοῦ». Στήν πόλη ὅπου ὁ Κύριος ἔγινε «ὄνει-

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Εἰς τό πρῶτον βιβλίον, ὡς Θεόφιλε, ἐμίλησα δι’ ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἀρχισε νὰ κάνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ, μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ ἀνελήφθη, ἀφοῦ ἔδωκε διὰ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ἐντολάς εἰς τούς ἀποστόλους, πού εἶχε διαλέξει. Εἰς αὐτούς παρουσιάσθηκε ζωντανός μετά τά πάθη του μέ πολλάς ἀποδείξεις, διότι ἐπί σαράντα ἡμέρας παρουσιάζετο εἰς αὐτούς καὶ μιλοῦσε διά τίν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ καθ’ ὃν χρόνον τούς συνανεστρέφετο, τούς παρήγγειλε νά μή φύγουν ἀπό τά Ἱεροσόλυμα ἀλλά νά περιμένουν τίν υπόσχεσιν τοῦ Πατέρα, τίν ὄποιαν, εἶπε, “Ἄκούσατε ἀπό ἐμέ, ὅτι ὁ μέν Ἰωάννης ἐβάπτισε μέ νερό, ἀλλά σεῖς θά βαπτισθῆτε μέ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕστερα ἀπό λίγες ἡμέρες”. “Οταν λοιπόν ἴσαν συγκεντρωμένοι τόν ἑρωτοῦσαν, “Κύριε, μήπως αὐτός εἶναι ὁ καιρός πού θά ἀποκαταστήσῃ τήν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ;”. Αὐτός δέ τούς εἶπε, “Δέν εἶναι δική σας υπόθεσις νά ξέρετε τούς χρόνους ἢ τούς καιρούς, τούς ὄποιους ὥρισε ὁ Πατέρας κατά την δικήν του ἔξουσίαν, ἀλλά θά λάβετε δύναμιν, ὅταν ἔλθῃ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω σας, καὶ θά εἶσθε μάρτυρές μου εἰς τήν Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς ὅλόκληρην τήν Ἰουδαίαν καὶ Σαμάρειαν καὶ μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Αμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

δος ἀνθρώπων καὶ ἔξουθένημα παοῦ», ἐκεῖ ἔπρεπε νά τιμηθεῖ καὶ νά «γεννηθεῖ» ἢ Ἐκκλησία του.

Αὐτά τά «γενέθλια» θά ἄρχιζαν μέ τό «βάπτισμα» τῶν ἀγίων Ἀποστόλων «ἐν Πνεύματι ἀγίῳ». Πρόκειται γιά βάπτισμα ἀσύγκριτα ἀνώτερο ἀπό τό βάπτισμα τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἐκεῖνο βοηθοῦσε ἀπλῶς στό νά συνειδητοποιοῦν οἱ ἀνθρωποι τίς ἀμαρτίες tous καὶ νά νιώθουν τήν ἀνάγκη τῆς κάθαρσης καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Μέ τό «βάπτισμα» τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι θά ἐλάμβαναν ὅπο τόν πλοῦτο τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἅγιου Πνεύματος καὶ θά ὀδηγοῦντο «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν». Τώρα εἶναι ἀκόμη ἀτελεῖς· καὶ γι’ αὐτό, καὶ μετά τήν ἀνάστασην προβάλλουν τίς ἐλπίδες tous γιά ἀποκατάσταση τοῦ ἐγκόσμιου μεγαλείου τοῦ Ἰσραήλ καὶ ἀναζητοῦν στόν Χριστό τόν μελλοντικό ἐπίγειο βασιλέα tous. Ο Χριστός ὅμως τούς ἀποτρέπει ἀπό τέτοιες μεμλοντολογικές περιέργειες· καὶ τούς ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ κύριος καρπός τοῦ «βαπτίσματός» tous στό Ἅγιο Πνεῦμα θά εἶναι νά τούς δυναμώσει, ὥστε νά δώσουν τή σωστή μαρτυρία γι’ Αὔτόν· νά κηρύξουν ὅτι ἦλθε, ὅχι γιά νά γίνει ἐπίγειος βασιλιάς, ἀλλά γιά νά νικήσει τόν θάνατο μέ τήν Ἀνάστασή του καὶ νά μᾶς χαρίσει τήν ἀληθινή καὶ αἰώνια ζωή.

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

28 Απριλίου 2019: ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».

Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἰ.). Μέμνονος ὄσιού.

*Hxos: — — Έωθινόν: — — Απόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 5 Μαΐου, τοῦ Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ).

Απόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

Ἡ γνήσια ἀναστάσιμη μαρτυρία

Αύτή ἡ ἀπαίτηση καὶ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ καταδικάζει τὴν σύγχρονη ἀκατάσχετη προφητολογίᾳ καὶ μεθιλοντολογίᾳ καὶ ἐπικεντρώνει τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας στὴν μαρτυρία καὶ νικητήρια ἰαχή: «Χριστός ἀνέστη!」 Ἀποκλίσεις ἀπό τὸ καθαρὰ ἀναστάσιμο κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας κοστίζουν τὴν σύγχρονη καὶ –οὐχι σπάνια— τὴν ἀπώλεια ψυχῶν. Ἐτοι παρ' ὅδηγον νά ὀδηγεῖτο σέ ἄβυσσο ἀπόγνωστος ὁ τότε ἀγνωστικιστής νεαρός Ἀντώνιος Μπλούμ, ὁ μετέπειτα ἐπίσκοπος Σουρόζ καὶ κήρυκας τῆς Ὁρθοδοξίας στὴ δυτική Εὐρώπη. «Εἶχα ἀποφασίσει», ἔξομολογεῖται ὁ Ἀντώνιος, «ὅτι ἂν σέ ἔνα ἔτος δέν ἔβρισκα κάποιο νόνημα στὴν ζωή, θά αὐτοκτονοῦσα. Κοντά στὸ τέλος τῆς προθεσμίας, μιά θρησκευτική ὄμιλία ὅπου μέ τοῦ ζόρι μέ ἀπογοήτευσε πλήρως. Θέλοντας ποιοπόν νά διαπιστώσω ἂν τὸ Εὐαγγέλιο ὑποστήριζε τὸν τερατώδη ἐντύπωση, πού ἀποκόμισα ἀπό τὸν ὄμιλία, διάλεξα νά διαβάσω τὸ μικρότερο Εὐαγγέλιο, τὸ κατά Μᾶρκον. Καί τότε, πρὶν φτάσω στὸ τρίτο κεφάλαιο, ξαφνικά συνειδοτοποίησα ὅτι στὸν ἄλλην πλευρά τοῦ γραφείου μου ὑπῆρχε Κάποιος. Καί ἡ βεβαιότητα ὅτι ἦταν ὁ Χριστός, ἦταν τόσο ἐντονη, ὥστε ποτέ δέν μέ ἐγκατέθειψε. Τὴν Ἀνάσταση τὴν γνώρισα πλέον σάν γεγονός».

Οι Πράξεις τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ συνεχίζονται νά γράφονται καὶ στὸν ἐποχή μας.

Ἀρχιμ. Β. Λ.

‘Ο ἀναστάσιμος θρίαμβος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ἡ ὀλοκλήρωση τοῦ σωτηριολογικοῦ ἔργου Του ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς ἀνακαίνιση τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἃς γεμίζουν «νῦν καὶ ἀεί» μέ ἀγαλλίαση τίς καρδιές ὅλων μας!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὅρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (όδ. Λιόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὸν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὄμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὥρθιδόξου πίστεως καὶ ἡμένης τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέρεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

‘Η «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ’ δόλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικύου: www.apostoliki-diakonia.gr